

(Tiesību akti, kas pieņemti saskaņā ar Līgumu par Eiropas Savienību VI sadaļu)

PADOMES LĒMUMS 2005/511/TI

(2005. gada 12. jūlijs)

par euro aizsardzību pret viltošanu, norīkojot Eiropolu par centrālo biroju euro viltošanas apkarošanai

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienību, un jo īpaši tā 30. panta 1. punkta b) apakšpunktu un 34. panta 2. punkta c) apakšpunktu,

ņemot vērā Vācijas Federatīvās Republikas, Spānijas Karalistes, Francijas Republikas, Itālijas Republikas un Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotās Karalistes ierosinājumu ⁽¹⁾,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu ⁽²⁾,

tā kā:

- (1) Euro kā 12 dalībvalstu likumīgā valūta ir arvien izteiktāk kļuvusi par pasaules valūtu un tādēļ kļuvusi par starptautisko viltošanas organizāciju īpaši prioritāru mērķi Eiropas Savienībā un trešās valstīs.
- (2) Ir jānovērš turpmāka viltotu euro skaita palielināšana, kas apdraudētu euro banknošu un monētu brīvo apgrozību.
- (3) Ir nepieciešams uzlabot sadarbību starp dalībvalstīm un sadarbību starp dalībvalstīm un Eiropolu, lai stiprinātu sistēmu euro aizsardzībai ārpus Eiropas Savienības teritorijas.
- (4) Starptautiskā Konvencija par naudas viltošanas novēršanu (še turpmāk – "Ženēvas konvencija"), par ko vienojās Ženēvā 1929. gada 20. aprīlī, Eiropas integrācijas apstākļos būtu jāpiemēro efektīvāk.
- (5) Trešām valstīm vajadzīgs centrālais kontaktpunkts, lai iegūtu informāciju par viltotiem euro, un visa informācija par viltotiem euro būtu jāapkopo Eiropolā, lai to varētu analizēt.
- (6) Ņemot vērā Padomes Pamatlēmumu 2000/383/TI (2000. gada 29. maijs) par pastiprinātu aizsardzību, izmantojot

kriminālsodus un citas sankcijas, pret naudas viltošanu saistībā ar euro ieviešanu ⁽³⁾, Padome uzskata par lietderīgu, ka katra dalībvalsts kļūst par līgumslēdzēju pusi Ženēvas konvencijai un izveido centrālos birojus minētās konvencijas 12. panta nozīmē.

- (7) Padome uzskata par lietderīgu norīkot Eiropolu par centrālo biroju euro viltošanas apkarošanai Ženēvas konvencijas 12. panta nozīmē,

IR PIEŅĒMUSI ŠĀDU LĒMUMU.

1. pants

1. Attiecībā uz dalībvalstīm, kas ir Ženēvas konvencijas līgumslēdzējas puses, Eiropols, saskaņā ar pielikumā ietvertu deklarāciju (še turpmāk – "Deklarācija"), darbojas kā centrālais birojs euro viltošanas apkarošanai Ženēvas konvencijas 12. panta pirmā teikuma nozīmē. Visu citu valūtu viltošanas jautājumi un centrālā biroja uzdevumi, kas nav deleģēti Eiropolam saskaņā ar Deklarāciju, paliek valstu centrālo biroju esošajā kompetencē.

2. To dalībvalstu valdības, kas ir Ženēvas konvencijas līgumslēdzējas puses, sniedz Deklarāciju un pilnvaro Vācijas Federatīvās Republikas pārstāvi nosūtīt Deklarācijas Apvienoto Nāciju Organizācijas ģenerālsekretāram.

2. pants

Šis lēmums stājas spēkā tā publicēšanas dienā *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Briselē, 2005. gada 12. jūlijā

Padomes vārdā —
priekšsēdētājs
G. BROWN

⁽¹⁾ OV C 317, 22.12.2004., 10. lpp.

⁽²⁾ Atzinums sniegts 2005. gada 12. aprīlī (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēts).

⁽³⁾ OV L 140, 14.6.2000., 1. lpp. Pamatlēmumā grozījumi izdarīti ar Pamatlēmumu 2001/888/TI (OV L 329, 14.12.2001., 3. lpp.).

PIELIKUMS

... deklarācija, ar ko norīko Eiropolu par centrālo biroju euro viltošanas apkarošanai

..., kas ir Eiropas Savienības dalībvalsts, ir pilnvarojusi Eiropas Policijas biroju (turpmāk tekstā – "Eiropols") apkarot euro viltošanu.

Lai 1929. gada Ženēvas konvencija varētu efektīvāk darboties, ... turpmāk pildīs savas saistības šādi:

1. Attiecībā uz euro viltošanu Eiropols – saskaņā ar Padomes Aktā (1995. gada 26. jūlijs) par Eiropas Policijas biroja izveidi (Eiropola konvencija) ⁽¹⁾ paredzēto mērķi – veic šādus centrālā biroja uzdevumus 1929. gada Ženēvas konvencijas 12. līdz 15. panta nozīmē:
 - 1.1. Eiropols centralizēti apkopo un apstrādā visu informāciju, kas varētu veicināt euro viltošanas izmeklēšanu, novēršanu un apkarošanu, un nekavējoties nosūta šo informāciju dalībvalstu centrālajiem birojiem.
 - 1.2. Saskaņā ar Eiropola konvenciju, jo īpaši saskaņā ar tās 18. pantu, un Padomes Aktu (1999. gada 12. marts), ar ko pieņem noteikumus, kuri attiecas uz personas datu nosūtīšanu no Eiropola uz trešām valstīm un citām organizācijām ⁽²⁾, Eiropols sazinās tieši ar trešo valstu centrālajiem birojiem, lai pildītu šīs deklarācijas 1.3., 1.4. un 1.5. punktā paredzētos uzdevumus.
 - 1.3. Eiropols, ciktāl tas to uzskata par lietderīgu, nosūta trešo valstu centrālajiem birojiem neviltotu euro paraugu komplektu.
 - 1.4. Eiropols regulāri paziņo trešo valstu centrālajiem birojiem, sniedzot visus vajadzīgos datus, par jaunu emitēto naudu un naudas izņemšanu no apgrozības.
 - 1.5. Izņemot gadījumus, kas skar tikai vietējās intereses, Eiropols, ciktāl tas uzskata to par lietderīgu, ziņo trešo valstu centrālajiem birojiem:
 - par jebkuru viltotu vai falsificētu euro atklāšanu. Ziņojumam par viltojumu vai falsifikāciju pievieno viltojuma tehnisku aprakstu, ko sniedz tikai iestāde, kuras banknotes ir viltotas. Būtu jānosūta viltotu banknošu foto-reprodukciju vai, ja iespējams, paraugu. Steidzamos gadījumos ziņojumu un policijas iestāžu sniegto īsu aprakstu var konfidenciali nosūtīt ieinteresētajiem centrālajiem birojiem, neskarot iepriekš minēto ziņojumu un tehnisko aprakstu.
 - sīkākas ziņas par viltojumu atklāšanu, norādot, vai ir bijis iespējams konfiscēt visas viltotas naudas zīmes, kas laistas apgrozībā.
 - 1.6. Eiropols kā dalībvalstu centrālais birojs piedalās konferencēs par euro viltošanas jautājumiem Ženēvas konvencijas 15. panta nozīmē.
 - 1.7. Gadījumos, kad Eiropols nespēj veikt uzdevumus, kas paredzēti 1.1. līdz 1.6. punktā, saskaņā ar Eiropola konvenciju, kompetenci saglabā dalībvalstu centrālie biroji.
2. Visu citu valūtu viltošanas jautājumi un centrālā biroja uzdevumi, kas nav deleģēti Eiropolam saskaņā ar 1. punktu, paliek valstu centrālo biroju esošajā kompetencē.

Pārstāvja vārds, uzvārds ..., ... gada ...

⁽¹⁾ OV C 316, 27.11.1995., 1. lpp.

⁽²⁾ OV C 88, 30.3.1999., 1. lpp. Padomes Aktā grozījumi izdarīti ar Padomes 2002. gada 28. februāra Aktu (OV C 76, 27.3.2002., 1. lpp).